



DECIZIA Nr. 11 /24.03.2009
privind solutionarea contestatiei depusa de S.C. X SRL
înregistrata la D.G.F.P. Calarasi sub nr.5574/16.02.2009

Compartimentul Solutionare Contestatii din cadrul Directiei Generale a Finantelor Publice Calarasi a fost sesizat de catre Directia Regionala pentru Accize si Operatiuni Vamale Constanta, asupra contestatiei formulata de **S.C. X SRL** cu domiciliul fiscal in municipiul Oltenita, B-dul Tineretului, Nr.93-103, impotriva masurilor stabilite de organele vamale din cadrul Directiei Regionale pentru Accize si Operatiuni Vamale Constanta-Serviciul Antifrauda Fiscala si Vamala in Procesul verbal de control nr.2293/301/28.01.2009 si a Deciziei pentru regularizarea situatiei privind obligatiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr.11/303/28.01.2009.

Contestatia a fost depusa in termenul prevazut de art.207 alin.(1) Titlul IX Cap.I din OG nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata.

Constatand ca in speta sunt intrunite conditiile prevazute de art.205 alin.(1), art.207 alin.(1) si art.209 alin.(1) lit.a) din OG nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, D.G.F.P. Calarasi prin Compartimentul Solutionare Contestatii este competenta sa solutioneze contestatia depusa de **S.C. X SRL**.

I. Din analiza contestatiei s-a constatat ca S.C. X SRL contesta Decizia pentru regularizarea situatiei privind obligatiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr.11/303/28.01.2009 emisa de Directia Regionala pentru Accize si Operatiuni Vamale Constanta-Serviciul Antifrauda Fiscala, pentru suma de X lei reprezentand:

- Taxe vamale - X lei
- Majorari intarziere - X lei

- TVA - X lei
- Majorari intarziere - X lei
- Comision vamal - X lei
- Majorari intarziere - X lei

TOTAL - X lei

Societatea solicita si retragerea Deciziei de Instituire a Masurilor Asiguratorii nr.10/302 din 28.01.2009.

Motivele formulate de S.C. X SRL in sustinerea contestatiei sunt urmatoarele:

Contestatoarea sustine ca televizoarele, masinile de spalat, frigiderele si alte produse importate din Germania : Blaupunkt, Siemens, AEG, Schneider, Telefunken sunt marci de prestigiu care s-au prabusit in urma invaziei de produse ieftine venite din Asia.

Un camion de televizoare second hand continea diverse marci... poate 200 de marci, rar erau doua produse la fel. Toti producatorii acestora si-au inchis portile de mult. Organele vamale vin acum si cer CERTIFICAT DE ORIGINE A MARFII DIN PARTEA PRODUCATORULUI.

Toate aceste argumente pentru a putea fi inteles un proces care pentru Romania a fost un fenomen national; Fenomenul Second-hand al anilor 1991-2007.

Legiuitorul a prevazut conform Legii nr.86 din anul 2006, art. 100, precum si codului vamal :

(2) In cadrul termenului prevazut la alin. (1), autoritatea vamala verifica orice documente, registre si evidente referitoare la marfurile vamuite sau la operatiunile comerciale ulterioare in legatura cu aceste marfuri.

Compania a fost sanctionata fara a se tine cont de scopul in care au fost importate marfurile, incheindu-se acte constatatoare intr-o directie gresita , fara legatura cu situatia de fapt, dand dovada in acest fel de faptul ca organul constatatator a mers pe ideea mai sus mentionata (second-hand = imposibil de obtinut certificat de origine).

Protocolul nr. 4 , referitor la definirea produselor originare si la metodele de cooperare dintre autoritatile administrative, art. 27 – Documente Probatorii, prevede :

a- Dovada directa a operatiunilor realizate de catre exportator sau furnizor pentru a obtine bunurile in cauza, de exemplu in conturile sale sau in contabilitatea sa interna poate sta la baza intocmirii unei declaratii a exportatorului.

In urma cercetarilor facute in Germania, atat la firmele exportatoare cat si la oficialitatile vamale a rezultat faptul ca partea romana a solicitat ca acte

probatorii certificate de origine eliberate de producatorii bunurilor ce fac obiectul celor doua DVI-uri in discutie.

Conform comunicarii din partea Directiei vamale Hamburg, cat si Procesului Verbal de control nr.2293/301 din 28.01.2009 :

Firma Prejmerean a prezentat numeroase documente ce au fost evaluate in legatura cu factura 119/06.06.2006 trimisa firmei X S.R.L. si care se refera exclusiv la marfuri second-hand.

Conform aceluiasi proces verbal, organul de control a ignorat aceste documente, incalcand Protocolul nr. 4 , referitor la definirea produselor originare si la metodele de cooperare dintre autoritatile administrative, art. 27, interpretand dupa bunul sau plac documentele si dovezile prezentate continuand a viza numai documente care erau imposibil de prezentat(datorita faptului ca fabricile respective sunt inchise cu termene intre 5 si 20 de ani) .

Justificam aceasta afirmatie prin insasi Procesul Verbal de control nr.2293/301 din 28.01.2009, care a exclus de la calcularea de diferente de drepturi vamale de import numai articolele care proveneau de la firma GRAM din Danemarca, singura care mai este in functiune si care a putut emite un astfel de certificat de origine.

Am cerut exportatorului si am prezentat vamesilor romani toate declaratiile vamale din Germania, la fiecare import.

Art. 243, (3) din Legea nr.86/10.04.2006 spune ca : Se poate invoca buna-credinta a debitorului cand acesta poate demonstra ca, in timpul operatiunilor comerciale in cauza, a depus toate diligentele pentru a se asigura ca toate conditiile pentru tratamentul preferential au fost respectate.

Art.262.- (1) din Legea nr.86/10.04.2006 : Drepturile de import sau export pot fi rambursate sau remise in alte situatii decat cele mentionate la art.259-261:

b) ca urmare a unor imprejurari in care nu s-a constatat o inselatorie sau o culpa evidenta a persoanei in cauza.

Intelegem ca organul de control a ignorat cu buna stiinta Protocolul de Aderare a Romaniei, procedura de efectuare a controlului prevazuta de Codul Vamal al Romaniei si de Regulamentul de aplicare a Codului vamal al Romaniei aprobat prin H.G. nr.707/2006 cat si prevederile legii nr. 86/10.04.2006, art. 243 punctul 3 si art.262 (1), b ;lund masurile de blocare a activitatii , a contului, sechestrul asupra bunurilor si executare silita etc.

In situatia creata Autoritatea Nationale a Vamilor acuza cele doua firme germane de fals si uz de fals in documente oficiale si conform Directivelor Europene in vigoare au obligatia de a demara actiunea de aducere in instanta a acestora.

Invocand: art.51. -(2) din Legea nr.86/10.04.2006 : Prin marfuri obtinute in intregime intr-o tara se intelege:

i) deseuri si produse reziduale, rezultate din operatiuni de fabricare, precum si articole uzate, daca acestea au fost colectate in tara respectiva si sunt folosite doar pentru a recupera materia prima;

Articolele la care se face referire, au fost importate in scopul de a recupera materia prima, se afla inca in depozitele noastre, facand obiectul unui proces mai amplu de recuperare a materiilor prime si pot fi inspectate fizic oricand se doreste.

II. Din continutul Procesului verbal de control nr.2293/301/28.01.2009 si a Deciziei pentru regularizarea situatiei privind obligatiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr.11/303/28.01.2009 emise de Directia Regionala pentru Accize si Operatiuni Vamale Constanta-Serviciul Antifrauda Fiscala si al documentelor anexate acestora, rezulta urmatoarele:

Obiectul controlului a constat in verificarea operatiunilor vamale de punere in libera circulatie efectuate de societate cu Declaratiile vamale de import nr.1362/09.06.2006 si nr.1574/04.07.2006, ce au avut ca obiect aparatura electrocasnica, aparate radio, televizoare si articole de mobilier, uzate.

In perioada 07.06.2006- 04.07.2006 societatea a efectuat 2 operatiuni de import definitiv prin Biroul vamal Oltenita in baza facturilor externe nr.119/06.06.2006 emisa de C. PREJMEREAN IMPORT EXPORT HAMBURG si factura nr.150/30.06.2006 emisa de RITSCHER IMPORT EXPORT HAMBURG.

Pentru bunurile importate S.C. X SRL a beneficiat de regim vamal preferential, in baza declaratiei de origine facute de catre exportator pe factura externa. La data importului in anul 2006 au fost considerate a fi produse destinate comertului preferential cu Romania si anume art.16 din Protocolul nr. 4, referitor la definirea "produselor originare din" sau a "produselor de origine".

Facturile produselor importate nu erau insotite de certificate EUR 1, originea lor fiind precizata de catre exportatori.

Avand in vedere suspiciunea ca produsele importate au beneficiat de regim vamal preferential in mod eronat pe baza mentiunilor facute de catre exportatori pe facturile externe, a fost solicitat administratiei vamale din Germania cu adresa nr.16765/2246/13.06.2008, verificarea autenticitatii si realitatii mentiunilor facute pe facturile externe.

In urma raspunsului primit de la administratia vamala din Germania-Raportul constatator nr. S 0770-ABS1-1299/08-D100 din 18.09.2008 si a adresei A.N.V.D.S.A.O.V. Bucuresti nr.34952/16.12.2008, a rezultat ca:

Firma PREJMEREAN a prezentat numeroase documente ce au

fost evaluate in legatura cu factura 119/06.06.2006 trimisa firmei X S.R.L. si care se refera exclusiv la marfuri second – hand.

Prima pagina a facturii cuprinde masini de spalare, frigidere, compresoare de frigidere, cuptoare si gratare electrice pentru care exista o declaratie de origine conform careia aceste produse sunt de origine preferentiala CE.

Pe pagina a doua a facturii sunt inregistrate seturi de fotolii, mese de birou, scaune cu rotile, rame de lemn, paturi pliante, televizoare color, aparate radio de masina, aparate stereo, aspiratoare si difuzoare, pagina ce nu contine niciun fel de declaratie de origine.

Doamna Prejmerean a declarat ca mentiunea asupra originii din pagina intai se refera numai la marfurile inregistrate pe pagina intai si ca aceste marfuri second – hand provin de la doua firme cu sediul in Danemarca, GRAM respective OPA.

Pentru livrarile mentionate firmei PREJMEREAN i s-au prezentat documente de livrare conform carora marfurile second – hand vandute de ei catre firma PREJMEREAN indeplineau conditiile pentru comert preferential cu Romania. Acestea au fost confirmate si prin primirea de documente informative INF 4.

Marfurile second hand de pe pagina a doua a facturii provin de la persoane private, firmei PREJMEREAN nefiind cunoscuta originea acestor marfuri, aceasta nu a facut nicio mentiune referitoare la origine.

In concluzie, marfurile second – hand inregistrate pe prima pagina a facturii si anume, 26 buc. masini de spalare, 68 buc. frigidere, 26 buc. compresoare si 5buc. cuptoare monobloc sunt originare din CE iar la momentul exportului lor in Romania, in 2006, indeplineau conditiile de marfuri preferentiale pentru Romania.

In ceea ce priveste 7 buc. grill-uri electrice de pe prima pagina (nu existau documente care produc dovada vreunei livrari de grill-uri electrice de la firma GRAM) cat si marfurile inregistrate in pagina a doua a facturii si anume 11 buc.seturi de fotolii, 3 buc. mese de birou, 2 buc. scaune cu rotile, 7 buc. rame lemn, 5 buc. paturi pliante, 19 buc. televizoare color, 3 buc. radio de marina, 10 buc. aparate stereo, 3 buc. aspiratoare si 4 buc. difuzoare, originea marfurilor este total necunoscuta, astfel ca, la momentul exportului lor in 2006, ele nu erau considerate a fi produse destinate comertului preferential cu Romania (vezi regulamentele referitoare la tarile central si est europene CEE si anume art. 16 din Protocolul nr.4, referitor la definirea produselor originare si la metodele de cooperare dintre autoritatile administrative, precum si comentarii la art. 16 cu privire la indicii pentru dovedirea marfurilor ca fiind second - hand)

S.C. X S.R.L. Oltenita a pus in libera circulatie in baza facturii externe nr. 150/30.06.2006 emisa de RITSCHER IMPORT EXPORT HAMBURG, 18 buc. masini de spalare cu incarcare frontala, 264 buc.

receptoare TV color diagonala 51 cm, 48 buc. receptoare TV color diagonala 36 cm, 84 buc. receptoare TV color combinate in aceeasi carcasa cu un aparat de inregistrare sau reproducere videofonica si 60 buc. aparate de reproducere videofonica DVD player, toate folosite.

Pentru bunurile importate S.C. X S.R.L. Oltenita a beneficiat de regim vamal preferential, in baza declaratiei de origine facute de catre exportator pe factura externa.

In perioada noiembrie /decembrie 2007, Directia vamala Hamburg a efectuat verificari la firma RITSCHER IMPORT EXPORT care a inclus si factura nr. 150/30.06.2006.

In urma verificarilor efectuate a reiesit faptul ca firma RITSCHER IMPORT EXPORT care a comercializat marfuri second – hand nu a avut cunostinta despre originea marfurilor vandute catre Romania.

Firma RITSCHER IMPORT EXPORT nu are niciun document care sa dovedeasca sau sa indice faptul ca marfurile sunt originare din CE.

Avand in vedere cele mentionate mai sus rezulta ca marfurile puse in libera circulatie cu DVI I 1574/04.07.2006 nu trebuiau sa beneficieze de masuri tarifare preferentiale conform art. 55 din Legea 86/2006 privind Codul vamal al Romaniei, act valabil in momentul efectuarii importului.

De asemenea o parte din marfurile puse in libera circulatie cu DVI I 1362/09.06.2006 nu trebuiau sa beneficieze de masuri tarifare preferentiale conform art. 67 din Legea 141/1997 privind Codul vamal al Romaniei, act valabil in momentul efectuarii importului.

Pentru nerespectarea dispozitiilor legale, S.C. X S.R.L Oltenita, este obligata la plata diferentelor de drepturi vamale de import conform art. 100 din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al Romaniei si art. 107 din Regulamentul de aplicare a Codului vamal al Romaniei aprobat prin Hotararea nr. 1114/2001, acte valabile in momentele efectuarii importurilor.

La calcularea drepturilor vamale au fost luate in considerare elementele de taxare din momentul nasterii datoriei vamale (data punerii in libera circulatie a marfurilor supuse drepturilor de import) conform art. 141 si 148 din Legea 141/1997 privind Codul vamal al Romaniei si art. 223 si 237 din Legea 86/2006 privind Codul vamal al Romaniei, acte valabile in momentele efectuarii importurilor.

III. Avand in vedere sustinerile contestatoarei, constatările organelor de control, documentele existente la dosarul cauzei, precum si actele normative in vigoare in perioada controlului, se retin urmatoarele:

In fapt, societatea a importat din Germania marfuri second-hand.

Pentru bunurile importate S.C. X SRL a beneficiat de regim vamal preferential, in baza declaratiei de origine facute de catre exportator pe factura externa. La data importului in anul 2006 au fost considerate a fi produse destinate comertului preferential cu Romania si anume art.16 din Protocolul nr. 4, referitor la definirea "produselor originare din" sau a "produselor de origine".

Avand in vedere suspiciunea ca produsele importate au beneficiat de regim vamal preferential in mod eronat pe baza mentiunilor facute de catre exportatori pe facturile externe, a fost solicitat administratiei vamale din Germania cu adresa nr.16765/2246/13.06.2008, verificarea autenticitatii si realitatii mentiunilor facute pe facturile externe.

Urmare raspunsului primit de la administratia vamala din Germania-Raportul constatator nr. S 0770-ABS1-1299/08-D100 din 18.09.2008 si a adresei A.N.V.D.S.A.O.V. Bucuresti nr.34952/16.12.2008, s-a constatat ca marfurile importate nu beneficiaza de regim vamal preferential.

Referitor la suma de X lei reprezentand drepturi vamale, cauza supusa solutionarii o reprezinta legalitatea si temeinicia retragerii regimului tarifar preferential acordat pentru importul de marfa second-hand efectuat de contestatoare, in conditiile in care urmare a controlului cu privire la originea marfurilor importate, s-a stabilit ca acestea nu pot fi considerata produse originare in sensul Acordului european.

In drept, cu privire la controlul ulterior al declaratiilor, art.61 din Legea nr.141/1997 si a art.100 din Legea nr.86/2006 privind Codul vamal al Romaniei, precizeaza:

"(1) Autoritatea vamală are dreptul ca, din oficiu sau la solicitarea declarantului, într-o perioadă de 5 ani de la acordarea liberului de vamă, să modifice declarația vamală.

(2) În cadrul termenului prevăzut la alin. (1), autoritatea vamală verifică orice documente, registre și evidențe referitoare la mărfurile vămuite sau la operațiunile comerciale ulterioare în legătură cu aceste mărfuri. Controlul se poate face la sediul declarantului, al oricărei alte persoane interesate direct sau indirect din punct de vedere profesional în operațiunile menționate sau al oricărei alte persoane care se află în posesia acestor acte ori deține informații în legătură cu acestea. De asemenea, poate fi făcut și controlul fizic al mărfurilor, dacă acestea mai există.

(3) Când după reverificarea declarației sau după controlul ulterior rezultă că dispozițiile care reglementează regimul vamal respectiv au fost aplicate pe

baza unor informații inexacte sau incomplete, autoritatea vamală ia măsuri pentru regularizarea situației, ținând seama de noile elemente de care dispune.

(4) Autoritatea vamală stabilește modelul documentului necesar pentru regularizarea situației, precum și instrucțiunile de completare a acestuia.

(5) În cazul în care se constată că a luat naștere o datorie vamală sau că au fost sume plătite în plus, autoritatea vamală ia măsuri pentru încasarea diferențelor în minus sau rambursarea sumelor plătite în plus, cu respectarea dispozițiilor legale.

(6) În cadrul controlului ulterior al declarațiilor, autoritatea vamală stabilește potrivit alin. (3) și diferențele în plus sau în minus privind alte taxe și impozite datorate statului în cadrul operațiunilor vamale, luând măsuri pentru încasarea diferențelor în minus constatate. Diferențele în plus privind aceste taxe și impozite se restituie potrivit normelor legale care le reglementează.

(7) Când încălcarea reglementărilor vamale constituie, după caz, contravenție sau infracțiune, autoritatea vamală este obligată să aplice sancțiunile contravenționale sau să sesizeze organele de urmărire penală.

(8) Declarația vamală acceptată și înregistrată, precum și documentul prevăzut la alin. (4) constituie titlu de creanță.”

În ceea ce privește acordarea unui regim preferențial prevederile art.74 din Legea nr.141/1997 și art. 46 lit.d-e) din Legea nr. 86/2006 privind Codul Vamal al României arată ca:

“d) măsurile tarifare preferențiale cuprinse în acordurile încheiate de România cu anumite țări sau grupuri de țări și care stipulează acordarea tratamentului tarifar preferențial;

e) măsurile tarifare preferențiale care pot fi acordate unilateral de România pentru anumite țări sau grupuri de țări;”

Având în vedere suspiciunea ca produsele importate au beneficiat de regim vamal preferențial în mod eronat, pe baza mențiunilor făcute de către exportatori pe facturile externe, organele vamale au posibilitatea să declanșeze procedura de control “a posteriori”, aplicând astfel prevederile art.55 din Legea nr.86/2006 privind Codul vamal al României și a art.55 din H.G. Nr.707/2006 privind Regulamentul de aplicare a Codului vamal al României:

“Regulile și formalitățile necesare pentru determinarea originii preferențiale a mărfurilor sunt cele stabilite în acordurile și convențiile internaționale la care România este parte.

Regimul tarifar preferențial prevăzut de acordurile internaționale la care România este parte se acordă în condițiile stabilite de aceste acorduri. Dovada originii și documentele probatorii, precum și metodele de cooperare administrativă sunt cele prevăzute de fiecare acord în parte.”

În condițiile în care organele vamale declanșează procedura de control “a posteriori”, incidente sunt dispozițiile art.32 ale Protocolului privind definirea noțiunii de “produse originare” și metodele de cooperare administrativă, anexa la Acordul european instituind o asocieră între România, pe de o parte, și Comunitățile Europene și statele membre ale acestora, pe de altă parte, ratificat prin O.U.G. Nr.1/1997, modificată prin O.U.G. Nr.192/2001 pentru ratificarea protocolului referitor la definirea noțiunii de “produse originare” și metode de cooperare administrativă anexa la Acordul european care prevede:

“Verificarea dovezilor de origine

1. Verificarea ulterioară a dovezilor de origine se efectuează prin sondaj sau ori de câte ori autoritățile vamale ale țării importatoare au suspiciuni întemeiate în legătură cu autenticitatea acestor documente, cu caracterul original al produselor în cauză sau cu îndeplinirea celorlalte condiții stipulate în acest protocol.

2. În vederea aplicării prevederilor paragrafului 1, autoritățile vamale ale țării importatoare returnează certificatul de circulație a mărfurilor EUR 1 și factura, dacă a fost prezentată, declarația pe factură sau o copie de pe documente autorităților vamale ale țării exportatoare, indicând, dacă este cazul, motivele de fond și de formă care justifică o anchetă. Orice documente sau informații obținute, care sugerează că informațiile furnizate în dovezile de origine sunt incorecte, vor fi transmise ca dovadă a cererii de verificare.

3. Verificarea este efectuată de către autoritățile vamale ale țării exportatoare. În acest scop, ele au dreptul să ceară orice dovadă și să realizeze orice verificare a conturilor exportatorului sau orice alt control considerat corespunzător.

4. Dacă autoritățile vamale ale țării importatoare hotărăsc suspendarea acordării regimului preferențial pentru produsele în cauză în așteptarea rezultatelor verificării, ele acordă liberul de vamă importatorului, pentru aceste produse, sub rezerva măsurilor de prevedere apreciate ca necesare.

5. Autoritățile vamale care solicită verificarea vor fi informate asupra rezultatelor verificării cât mai curând posibil. Aceste rezultate trebuie să indice cu claritate dacă documentele sunt autentice, dacă produsele în cauză pot fi considerate produse originare din Comunitate, din România sau dintr-una dintre țările la care se face referire la art. 4 și dacă îndeplinesc celelalte condiții stipulate în acest protocol.

6. În cazul unor suspiciuni întemeiate, dacă, în termenul de 10 luni de la data cererii de control a posteriori, nu se primește un răspuns sau dacă răspunsul nu conține date suficiente pentru determinarea autenticității documentului în cauză sau a originii reale a produsului, autoritățile vamale care solicită verificarea pot refuza acordarea preferințelor, cu excepția împrejurărilor excepționale.”

In conformitate cu prevederile legale mentionate, Autoritatea Nationala a Vamilor la solicitarea Directiei Regionale pentru Accize si Operatiuni Vamale Constanta- Serviciul Antifrauda Fiscala si Vamala a transmis Administratiei vamale din Germania solicitarea privind verificarea autenticitatii si realitatii facturilor externe precum si daca marfurile exportate erau de origine din Germania.

Prin Raportul constatator nr. S 0770-ABS1-1299/08-D100 din 18.09.2008, Directia Vamala Hamburg comunica faptul ca " originea marfurilor este total necunoscuta, astfel ca la momentul exportului lor in 2006, ele nu erau considerate a fi produse destinate comertului preferential cu Romania".

In consecinta se constata ca intrucat originea marfurilor este necunoscuta, bunurile nu pot beneficia de tratament tarifar preferential.

In speta prin invalidarea valabilitatii declaratiei pe factura de import a exportatorului, se constata ca acordarea regimului preferential a fost neintemeiata, astfel incat autoritatea vamala in mod legal a luat masuri pentru recuperarea datoriei vamale.

Afirmatia contestatoarei potrivit careia "articolele la care se face referire, au fost importate in scopul de a recupera materia prima, facand obiectul unui proces mai amplu de recuperare a materiilor prime", nu poate fi retinuta in solutionarea favorabila a cauzei, intrucat aceasta nu probeaza cu documente faptul ca marfurile importate au fost supuse unor operatiuni de transformare, regim de transformare care se efectueaza la cerere, cu aprobarea autoritatilor vamale conform prevederilor art.114-116 din Legea nr.141/1997si ale art.150-152 din Legea nr.86/2006 privind Codul vamal al Romaniei:

ART. 150

"Regimul de transformare sub control vamal permite ca mărfurile străine să fie utilizate pe teritoriul vamal al României pentru a fi supuse unor operațiuni care le modifică natura sau starea, fără să fie supuse drepturilor de import sau măsurilor de politică comercială. Regimul permite punerea lor în liberă circulație cu plata drepturilor de import datorate pentru mărfurile rezultate din operațiunile de transformare. Acestea sunt denumite produse transformate.

ART. 151

Cazurile și condițiile specifice în care se poate folosi regimul de transformare sub control vamal se stabilesc prin regulamentul vamal.

ART. 152

Autorizația pentru transformare sub control vamal se acordă la cererea persoanei care efectuează transformarea sau care se ocupă de efectuarea acesteia.”

Conform art.141 si art.148 din Legea nr.141/1997 privind Codul vamal al Romaniei si art.223 alin. 1), 2) si 3) din Legea nr.86/2006 privind Codul vamal al Romaniei, se precizeaza urmatoarele:

“ (1) Datoria vamală la import ia naștere prin:

- a) punerea în liberă circulație a mărfurilor supuse drepturilor de import;*
- b) plasarea unor astfel de mărfuri sub regimul de admitere temporară cu exonerare parțială de drepturi de import.*

(2) Datoria vamală se naște în momentul acceptării declarației vamale în cauză.

(3) Debitorul este declarantul. În situația unei reprezentări indirecte, persoana pe seama căreia se face declarația vamală este, de asemenea, debitor. Când se întocmește o declarație vamală pentru unul din regimurile menționate la alin. (1), pe baza unor date care au ca efect faptul că toate sau o parte a drepturilor legal datorate nu au fost încasate, persoanele care au furnizat informațiile necesare la întocmirea declarației și care știau sau care ar fi trebuit să știe că aceste informații erau false sunt, de asemenea, debitori.

Prin urmare obligatia privind plata datoriei vamale revine titularului operatiunii, respectiv societatii S.C. X SRL.

Avand in vedere prevederile legale, se constata ca organele vamale au stabilit in mod legal prin Procesul verbal de control, diferente de drepturi vamale, reprezentand taxe vamale, taxa pe valoarea adaugata si comision vamal, motiv pentru care se va respinge ca neintemeiata contestatia formulata pentru acest capat de cerere.

2. Referitor la suma de X lei reprezentand majorari de intarziere aferente drepturilor de import, cauza supusa solutionarii o reprezinta legalitatea calcularii de catre organele vamale a acestor accesorii, in conditiile in care prin prezenta decizie s-a retinut ca societatea datoreaza debitul stabilit suplimentar de plata prin decizia pentru regularizarea situatiei.

In fapt, prin decizia pentru regularizarea situatiei privind obligatiile suplimentare stabilite de controlul vamal, organele vamale au calculat majorari de intarziere in suma de X lei.

In drept, referitor la majorările de intarziere, art.115 alin.(1) si art.116 alin.1¹ din OG nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, prevede:

(1) Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen dobânzi și penalități de întârziere.

(1¹) Pentru diferențele suplimentare de creanțe fiscale rezultate din corectarea declarațiilor sau modificarea unei decizii de impunere, majorările de întârziere se datorează începând cu ziua imediat următoare scadenței creanței fiscale pentru care s-a stabilit diferența și până la data stingerii acesteia inclusiv.

Avand in vedere faptul ca majorarile de intarziere reprezinta masura accesorie in raport cu debitul, conform principiului de drept “accesorium sequitur principale”, contestatoarea datoreaza si suma cu titlu de majorari de intarziere aferente datoriei vamale.

In ceea ce priveste solicitarea petentei de retragere a Deciziei de Instituire a Masurilor Asiguratorii, se retin prevederile art. 129 alin.(1) si alin.(11) care prevede ca:

“(1) Măsurile asigurătorii prevăzute în prezentul capitol se dispun și se duc la îndeplinire, prin procedura administrativă, de organele fiscale competente.

(11) Împotriva actelor prin care se dispun și se duc la îndeplinire măsurile asigurătorii cel interesat poate face contestație în conformitate cu prevederile art. 172.

ART.172

(4) Contestația se introduce la instanța judecătorească competentă și se judecă în procedură de urgență.”

Pe cale de consecinta in considerarea actelor normative prezentate, rezulta ca Directia Generala a Finantelor Publice prin Compartimentul Solutionare Contestatii nu are competenta de solutionare a contestatiei impotriva Deciziei de Instituire a Masurilor Asiguratorii, motiv pentru care contestatia va fi respinsa ca inadmisibila.

Pentru considerentele de fapt si de drept expuse in continutul deciziei, în conformitate cu prevederile art.216 alin.(1) si ale art.218 alin.(1) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata se

D E C I D E:

1. Respingerea ca neintemeiata a contestatiei formulate de S.C. X SRL pentru suma de **X lei**, reprezentand:

- **Taxe vamale** - **x lei**
- **Majorari intarziere** - **x lei**
- **TVA** - **x lei**
- **Majorari intarziere** - **x lei**
- **Comision vamal** - **x lei**
- **Majorari intarziere** - **x lei**

2. Respingerea ca inadmisibila a contestatiei impotriva Deciziei de Instituire a Masurilor Asiguratorii.

Prezenta decizie poate fi atacata la Tribunalul Calarasi in termen de 6 luni de la comunicare.

DIRECTOR EXECUTIV,